

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 14. december 2012
Enhed: Sundhedsøkonomi
Sagsbeh.: DEPLMS
Sags nr.: 1212005
Dok nr.: 1114233

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 29. november 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 158 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sundheds- og Forebyggelsesudvalget.

Spørgsmål nr. 158:

"Ministeren bedes i absolutte tal og procentdele beskrive, hvor stor en del af udgifterne til en enkelt borgers første møde med privatpraktiserende læger, speciallæger, tandlæger (defineret som ordinært tandeftersyn) samt sygehuse, som udgøres af brugerbetaling i henholdsvis Danmark, Sverige, Norge og Finland".

Svar:

AKF (nu KORA) har i rapporten "*Brugerbetaling på sundheds- og ældreområdet i komparativt perspektiv*" offentliggjort i foråret 2012, opgjort ydelser, der er pålagt brugerbetaling i bl.a. Danmark, Sverige, Norge og Finland, jf. tabel 1.

Tabel 1. Ydelser på sundhedsområdet, der er pålagt brugerbetaling i bl.a. Danmark, Sverige, Norge og Finland udarbejdet af AKF (uddrag)

Tjeneste	Danmark	Norge	Sverige	Finland
Privatpraktiserende læge	0	130 DKK	83-167 DKK	102 DKK
Speciallæge	0	173 DKK	0- 250 DKK	204 DKK
Tandlæge	60 % eller 50-170 DKK	100 %	>0	71 DKK
Sygehusindlæggelse	0	0	54-67 DKK	242 DKK

I Sverige, Norge og Finland er der desuden periodelofter for brugerbetaling, jf. nedenstående.

Norge:

Brugerbetaling i Norge vedrører hovedsageligt konsultationer hos alment praktiserende læger og speciallæger, tandlæger samt ambulante behandling. Der er fastsat to periodelofter for brugerbetaling, som følger kalenderåret, om som justeres årligt af det norske parlament. Lofterne vedrører forskellige sundheds-tjenester og er på henholdsvis 1.880 NOK (egenandelstak 1) og 2.650 NOK (egenandelstak 2).

Egenandelstak 1 gælder for konsultationer hos læge og psykolog, laboratorieundersøgelser, røntgenfotografering, medicin og ved rejse til behandling. Egenandelstak 2 gælder for fysioterapi, refundérbar tandpleje, behandlinger på rehabiliteringscentre eller behandlinger udenlands. Der eksisterer derudover et

trede periodeloft, der gælder for "helsetjenester som ellers ikke er dækket af folketrygden eller andre lover".

Periodeloftene er ikke differentierede i forhold til indkomst eller andre forhold, men er ens for alle borgere. Når et loft overstiges, får borgeren et frikort, der berettiger til fri behandling i resten af kalenderåret ("*Brugerbetaling på sundheds- og ældreområdet i komparativt perspektiv*", AKF, 2012).

Sverige:

Der er flere nationalt gældende periodeloft for brugerbetaling ("högkostnads-skydd"):

(1) For ambulans sundheds- og sygepleje ("öppen hälso- och sjukvård"; herunder fysioterapi), visse forbrugsartikler og visse tandbehandlinger er der et periodeloft på 900 SEK per 12 mdr. (§ 26a i lov nr. 763 af 30/6 1982).⁶⁰ Når loftet overskrides, får borgeren et frikort, der berettiger til gratis behandling.

(2) For visse tandlægebehandlinger får man et alment tandlægebidrag ("allmänna tandvårdsbidraget", forkortet ATB) på 150/300 SEK per år fra det år, man fylder 20 år. Derudover er der et periodeloft ("högkostnads-skydd för tandvård") på 3.000 SEK per år, og omkostninger derudover dækkes delvist (1177, 2009).⁶¹ ("*Brugerbetaling på sundheds- og ældreområdet i komparativt perspektiv*", AKF, 2012).

Finland:

Der er et nationalt gældende periodeloft for brugerbetaling for hver borgers sundhedssatser per år på €636 gældende per 1/1 2012 (Social- och Hälsovårdsministeriet, 2011a) ("*Brugerbetaling på sundheds- og ældreområdet i komparativt perspektiv*", AKF, 2012).

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Lærke Mette Sørensen